

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

ישנו הגילוי ביום אחד עשר בכל חודש, ועאכו"כ
בחודש מנחם אב - שקשור עם הגאולה, ועם
הגילוי ד"תורה חדשה מאתי תצא" - שלימות
הגילוי ד"אחד עשר יום מחורב"

ראה עמוד 6

ערב שבת קודש פ' ואתחנן, י"א מנחם-אב
ה' תהא שנת סגולות גדולות

תעה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לעילוי נשמת

בת דודי מרת מיניע עטא אסתר ע"ה אלפערין
בת - יבלחט"א הרה"ח הרה"ת ר' שלמה שניאור זלמן
וזוגתו מרת שולע שפרה שיחיו קייזען
נפטרה בדמי ימי, ביום ה' מנחם-אב ה'תשס"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

הלימוד מתפלתו של משה בנוגע למשה שבדורנו / משיחת ש"פ דברים - חזון ה'תנש"א

8 זמן הגאולה

משיח צדקנו ממתין לפעולה שלו / פרשת השבוע באור הגאולה

9 המעשה הוא העיקר

הדגשה מיוחדת על ההוספה בלימוד התורה בעניני הגאולה / הוראות למעשה בפועל

10 "מביא גאולה לעולם"

טענותיהם של "קנקן חדש" ו"קנקן ישן" / גאולה ומשיח בפרק השבועי במס' אבות

12 "בזכות נשים צדקניות"

החילוק בין אשתו של קרח לאשתו של און בן פלז / תפקידן של הנשים בהבאת הגאולה

14 כתי"ק - פרסום ראשון

ההבדל בין פרנסת האבות לרשב"י / מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת כ' מג"א ה'שי"ת

מדר "זמן הגאולה" מוקדש
לעילוי נשמת ה' יצחק ב"ר יחזקאל ע"ה בן זכרי' - נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג
יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ
יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770
סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-267-1757
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 04) 8715-770
דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

דברי צדק
המשיח צדקנו ממתין לפעולה שלו / פרשת השבוע באור הגאולה

ההבדל בין פרנסת האבות לרשב"י / מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת כ' מג"א ה'שי"ת

ההבדל בין פרנסת האבות לרשב"י / מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת כ' מג"א ה'שי"ת

ההבדל בין פרנסת האבות לרשב"י / מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת כ' מג"א ה'שי"ת

ההבדל בין פרנסת האבות לרשב"י / מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת כ' מג"א ה'שי"ת

ההבדל בין פרנסת האבות לרשב"י / מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת כ' מג"א ה'שי"ת

הלימוד מתפלתו של משה בנוגע למשה שבדורנו

תפלתו של משה קיימת לעולם ופועלת את פעולתה, לא רק בזמן ההוא, אלא לאחרי זמן – כשתבוא הגאולה הנצחית, ומשה – גואל ראשון הוא גואל אחרון – מכניס את כל בני לארץ ישראל ● רועה ישראל אמיתי, ורבי אמיתי, מלמד תורה לישראל אמיתי – אינו יוצא מהגלות בהשאירו שם את תלמידיו ● מכאן ישנו גם הלימוד לדורות – בנוגע לאתפשטותא דמשה בכל דור ודור, עד משה שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועד"ז בנוגע לבחי' משה שישנו בכל יהודי – שמבלי הבט על התפלות ובקשות שהיו עד עתה, צריכים עוד פעם ושוב להתפלל ולבקש מהקב"ה "עד מתי"... והדבר בטוח שהתפלה ובקשה מתקיימים, ותיכף ומיד ממש ● משיחות ש"פ דברים, חזון (ת"ב נדחה), יו"ד וי"א אב, ה'תנש"א – מוגה, תרגום מאידית

והביאור בזה: מובן ופשוט שתפלתו של משה קיימת כל הזמן בתוקף ובודאי אף תקויים, במכל-שכן מתפלתו של כל צדיק [ובמכל-שכן מזה ש"צדיק גוזר והקב"ה מקיים⁴], עאכו"כ תפלתו של משה רבינו (שאפילו מעשה ידיו הם נצחיים⁵, עאכו"כ תפלתו לה'), ובפרט שמשה התפלל על זה **תקט"ו** (כמנין "ואתחנן") תפלות⁶.

א. ע"פ הכלל שהתורה היא נצחית¹ ותורה מלשון הוראה², כל הענינים בתורה הם נצחיים לעולם ועד, ונותנים הוראות נצחיות לבני" בכל זמן ובכל מקום – מתעוררת השאלה: מהי ההוראה נצחית מ"ואתחנן אל ה'", תפלת משה להקב"ה להכנס לארץ, תפלה ובקשה שלא נתקיימה אז, ובמילא הרי זה לכאורה בגדר ד"מאי דהוה הוה"³?

(4) תנחומא וירא יט. וראה שבת נט, ב.
(5) סוטה ט, סע"א.
(6) דב"ר פ"א, ג.

(1) תניא רפ"ז, ובכ"מ.
(2) ראה רד"ק לתהלים יט, ח. ועוד.
(3) לשון חז"ל – פסחים קח, א. ובכ"מ.

ההבדל בין פרנסתם של האבות ולימוד התורה שלהם - לרשב"י

לקראת חמשה עשר באב וההוספה בלימוד התורה, הבאנו צילום מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת כ"ף מנחם-אב תש"י (לקו"ש חט"ז ע' 533)

להלן פענוח הקטע כפי שמופיע בלקו"ש שם (הכתי"ק בא בהדגשה):

ובזה יובן ג"כ מה שבהמשנה הביא הפסוק דואברהם זקן, ובברייתא השמיט זאת, ועפ"י הנ"ל מובן, כי אברהם ה' רועה צאן היינו שפרנסתו הייתה עפ"י טבע, ואף שהיתה לו הצלחה למעלה מדרך הטבע, אבל מ"מ אין זה הענין דנעשית ע"י אחרים, כמו רשב"י ור"ע הנ"ל וכדומה, כי אברהם עסק במלאכתו אלא שבמלאכתו גופא היתה לו הצלחה שלמעלה מדרך הטבע. ולכן השמיט בברייתא הענין דאברהם, כי אין מזה ראי' שיכול להתפרנס ממעשה נסים, אבל במשנה שמדבר בפרנסה בדרך הטבע הביא הפסוק דואברהם, דע"י שקיים כל התורה הרי גם כשזקן נתברך בכל, הצלחה בטבע.

ואף שהיו לו עבדים לאברהם והוא בעצמו עסק בתורה ועבודה, ולכאור' זהו הענין דמלאכתו נעשית ע"י אחרים, כמ"ש ועמדו זרים ורעו צאנכם, אך רועי צאן דוקא כדי שלא יהי' להם טרדה רבה בפרנסתם כמבואר בדא"ח, דמזה גופא מוכח שהיתה איזו השתתפות מצדם, ולא שמלאכתם נעשית ע"י אחרים, והוא דרך הטבעי כנ"ל.

ז. ועפ"י מתורץ גם דיוק זה דרך במשנה אומר על התורה שאדם אוכל משכרה בעוה"ז ולא בברייתא. והטעם יובן בהקדם החילוק שבין שני אופני היתר דפרנסה הנ"ל: באופן ההנהגה כרשב"י דמלאכתו נעשית ע"י אחרים, אי"ז מפני מעלת התורה דוקא, שאוכלין משכרה בעוה"ז, אלא מפני דעושיין רצונו של מקום בכל מאדך, שהשכר ע"ז הוא ועמדו זרים ורעו צאנכם כדאי' בגמ' שם, אלא דבמילא כיון שאין לו טרדות פרנסה מחויב בת"ת תמיד. ומש"כ בברייתא אבל תורה אינו כן אין הדגשה בזה תורה, אלא מה שעיי"ז מוכח שהוא מקוי הוי' ובמילא יחליפו כח כו'. משא"כ באופן השני, דעולם כמנהגו נוהג במנהג ד"א, בטוח הוא בפרנסתו מפני מעלת התורה דוקא שאוכלין משכרה בעוה"ז ג"כ.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן
נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס – לסדר "ואתם תהיו לי ממלכם כנהנים וגוי קדוש"
יה"ר שיקויים היעור "הקיצו ורוננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש

אילו זכו היתה תפלת משה מתקיימת בשעתו, והוא ה' מכניס את בני ישראל, ובונה את בית המקדש, ואזי ה' זה בית נצחי, בגאולה הנצחית – הגאולה השלימה, כמבואר בספרים⁷.

מפני סיבות שונות הרי תפלת משה בשעתה לא נתקיימה בפועל בעוה"ז הגשמי (בגלל הגזירה שהיתה אז שמשח צריך להישאר עם בני דורו במדבר, כדלקמן), אבל להיותה תפלה של משה (ועוד תקט"ו תפלות) בודאי נתקיים, אלא אח"כ – בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ש"גואל ראשון (משה) הוא גואל אחרון⁸, והוא מכניס את כל בני לארץ ישראל, בגאולה שאין אחרי גלות⁹, ובבנין ביהמ"ק השלישי, בית נצח¹⁰.

ומכל האמור יוצא, שתפלתו של משה קיימת לעולם ופועלת את פעולתה, רק לא בזמן ההוא, אלא לאחרי זמן – כשתבוא הגאולה נצחית, ומשה – גואל ראשון הוא גואל אחרון – מכניס את כל בני לארץ ישראל.

ב. עפ"ז תובן גם מהי ההוראה הנצחית מהנ"ל בכל הדורות:

משה התחיל תפלתו באמרו¹¹ "אתה החילות להראות את עבדך – פתח להיות עומד ומתפלל¹²", זאת אומרת ש"אע"פ

(7 מגלה עמוקות אופן קפה (הובא בילקוט ראובני פ' ואתחנן). אלשיך, אוה"ח ועוד ריש פ' ואתחנן. שערי תשובה לאדהאמ"צ ח"ב חינוך בתחלתו. אוה"ת ואתחנן ע' סה. צג. ב"ד. ועוד.

(8 ראה שמ"ר פ"ב, ד. זח"א רנ"ג, א. ועוד.
(9 ראה מכילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קט"ז, ב.

(10 זח"א כח, א. ח"ג רכ"א, א.

(11 ואתחנן ג, כד.

(12 פרש"י שם.

שנגזרה גזירה [שמשח לא יכנס לארץ ישראל], אמר לו, ממך למדתי שאמרת לי ועתה הניחה לי וכי תופס הייתי בך אלא לפתוח פתח שבי ה' תלוי להתפלל עליהם, כמו כן הייתי סבור לעשות עכשיו¹², "אתה אין מי שימחה בידך אם תמחול לי ותבטל גזירתך"¹².

שכן, היות שמדובר אודות הכניסה לארץ ישראל והבאת הגאולה שלימה לכל בני ישראל – הנה הגם שידע על הגזירה, המשיך משה לעשות כל התלוי בו להתפלל, ועוה"פ ועוה"פ, עד – להתפלל תקט"ו תפלות [או תפלה שחודרת דרך כל הט"ו פעמים ת"ק דרגות דסדר השתלשלות, בין רקיע לרקיע מהשבעה רקיעים ובין רקיע לארץ¹³] – שמא זה יפעל שהקב"ה יבטל גזירתו ויתן לו להכניס יהודים לארץ ישראל.

יתירה מזה: אפילו לאחר שאמר לו הקב"ה "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה"¹⁴ – הרי ספק גדול אם משה קיבל זאת כביכול, שכן, הכלל הוא ש"כל מה שיאמר לך בעה"ב עשה חוץ מצא"¹⁵, הנה אפילו כשהבעה"ב האמיתי (הקב"ה) מצוה על משה "צא", "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה" – מסתבר לומר, שמשח מסר את נפשו והמשיך לבקש ולהתפלל להיכנס לארץ ישראל [וביחד עם זה כפשוט, שזה לא זיק ח"ו ליהודי אחר, יהושע בן נון, שהועידו הקב"ה עוד לפני-כן להכניס את בני לארץ ישראל];

ואפילו אילו ה' בידי משה לפעול ע"י תפלתו להיכנס לארץ ישראל (ובודאי יכל לפעול זאת, במכ"ש מתפלת כל צדיק כנ"ל) – הרי להיותו רועה ישראל אמיתי, ורבי אמיתי,

(13 אוה"ת ואתחנן ס"ע קיג, ע"פ תוד"ה ורגלי – חיגיה יג, א.

(14 ואתחנן ג, כו.

(15 פסחים פו, ב. ועוד.

אשת און בן פלת - אמנם בשעות האחרונות, אבל - הצילה את בעלה וכל משפחתם. היא היתה עקרת הבית האמיתית.

אשת קרה, לעומת זאת, סייעה, באמצעות דברי' והנהגתה, לשקיעתו של בעלה, ולשקיעתם של כל עדתו. במקום להיות עקרת הבית, היסוד של הבית, היא היתה עקרת הבית, שעקרה את הבית, "אויסגעריסן".

בגמרא (סנהדרין קט, ב) ובמדרשים, זה מסופר בפרוטרוט.

כל זה מוכרח עוד פעם ושוב פעם להביא כל אחד מאיתנו להתבוננות עמוקה באחריות הכי גדולה ("געוואלדיקע") של אשה, ובתפקיד הכי חשוב שיש לה בחלק הטוב, בטוב של בעלה והמשפחה.

כפי ששלמה המלך אומר (משלי יד, א): חכמת נשים - הנהגה פיקחית של נשים - בנתה ביתה - בונה את הטוב של ביתה; ובמקרה הפוך, הרי, ר"ל כפי שהפסוק אומר שם הלאה אודות כך.

בברכה לכל אחת מכן, ובאיהולי הצלחה בעבודתכן ובענייניכן הפרטיים.

(תרגום חפשי מאגרות קודש ח"ז ע' ש-שא. לקו"ש ח"ב ע' 689-90)

המדור מוקדש לע"נ האשה מרת **רבקה** בת הרה"ח ר' **צבי** ע"ה - נלב"ע ביום כ"ט תמוז ה'תשס"ב י"ה"ר שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני: הרה"ח ר' **שמואל** ש"י הרה"ח ר' **יעקב** ש"י **שפריצער**

המשך מסוף עמוד 11:

שלכן, כאשר יהודי תובע שמשח יבוא, ועושה כל התלוי בו ב"מעשינו ועבודתינו"¹¹ עתה כדי להביא את משיח – יש בכחו לפעול זאת בפועל, ולהביא לו ולכל העולם כולו תשועה והצלחה!

ותירה מזו: הוא פועל **שמלויני** יהודים מכל הדורות שלפני-זה, ו"שכינתא בגלותא"¹², יחד עם כל המלאכים שנמצאים למעלה, השרפים, חיות הקודש, אופני הקודש וכל העניינים שרק אפשר לחשב – יוצאים מהגלות!!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תבוא, ח"י אלול ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

(12 ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.

(11 תניא רפ"ז.

מוקדש לע"נ הרה"ח ר' **חיים משה יהודה** בהר"ר **ירמיהו הכהן ולאה** ע"ה **בלוי** רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" י"ה"ר שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

החילוק בין אשתו של קרח לאשתו של און בן פלת

פרסום ראשון בלשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

ב"ה, ב' דר"ה תמוז, ה'תשי"ג
ברוקלין, נ.י.
ברכה ושלומו!

[.] בהזדמנות זו, ברצוני גם להדגיש ולהסב תשומת לב לסיפור המסופר בפרשה שזוה עתה קראו בתורה - פרשת קרח, סיפור שצריך לשמש מוסר השכל לכל יהודי בכלל, לנשים בפרט, ובמיוחד לנשים מנשי ובנות חב"ד, שמהן דורשים הרביים הק' להתנהג לפנים משורת הדין באהבת השם, אהבת התורה ואהבת ישראל, ונותנים להן כוחות על כך.

הסיפור והמוסר-השכל הם:

קרח הי' מהמיוחסים הגדולים אצל בני ישראל, מיוחס לאחת מ'המשפחות היפות', הי' למדן גדול, מגדולי ה'גבירים העולמיים', אדם פיקח מאוד, וגם - מקורב ביותר ('נאָענטער') למשה רבינו ואהרן הכהן. לעומת זאת, און בן פלת, אחד מחבורתו, אין אנו מוצאים שהצטיין במשהו: לא בחכמה, לא ביהוס ולא בדברים אחרים.

כיצד עוצבו חייהם?

בדיוק להיפך ממה שיכלו לקוות.

לקרח היה סוף עצוב ('א וויסען סוף') והוא עוד סחב אתו יחד כמה מאות יהודים לאסון.

און בן פלת, לעומת זאת, ניצל עם כל המשפחה. הוא היה אחד-ויחיד שלא סבל מבין כל אלה שהיו בעדת קרח.

מה היתה הסיבה לסוף רע בלתי מקווה לקרח וסוף טוב לאון בן פלת?

ההשפעה וההנהגה של נשותיהם!

מלמד תורה לישראל אמיתי - אינו יוצא מהגלות בהשאירו שם את תלמידיו (כפי שהדין הוא, ש'תלמיד שגלה כו' מגלין רבו עמו'¹⁶), אלא שלימות הגאולה שלו מתבטאת כאשר ביחד איתו נגאלים כל תלמידיו¹⁷ (במכ"ש מהקצה ההפכי, ש'הרב שגלה מגלין ישיבתו עמו'¹⁶). ובמילא מובן, שתפלת משה להיכנס לארץ ישראל כללה בתוכה, שגם בני"י שבדורו (דור דיעה), דור המדבר, יכנסו איתו לארץ ישראל בגאולה השלימה.

ומכאן ישנו גם הלימוד לדורות - בנוגע לאתפשותותא דמשה בכל דור ודור¹⁸, עד משה שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועד"ו בנוגע לבחי' משה שישנו בכל יהודי¹⁹ - שמבלי הבט על התפלות ובקשות שהיו עד עתה, צריכים עוד פעם ושוב להתפלל ולבקש מהקב"ה "עד מתי"²⁰...

והדבר בטוח שהתפלה ובקשה מתקיימים, ותיכף ומיד ממש - ובאופן ד"מתנת חנם" ('ואתחנן', "אין חנון בכל מקום אלא לשון מתנת חנם"²¹), שלא בערך העבודה - באה הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", וכל בני"י הולכים לארץ ישראל, בגאולה הנצחית, ויורד למטה בית המקדש השלישי שעומד מוכן ובנוי למעלה²².

ג. ענין זה מתחזק יותר בעמדנו עכשיו בבית משולש, ביהכנס"ס, ביהמ"ד ובית מעשים טובים וגמילות חסדים, ובמיוחד - מכ"ק

16) רמב"ם הל' רוצח ושמירת נפש פ"ז ה"א.

17) וראה דב"ר פ"ב, ט.

18) זח"ג רעג, א.

19) תניא רפמ"ב.

20) ראה לקו"ש ח"ל ע' 182 ואילך. וש"נ.

21) פרש"י ר"פ ואתחנן.

22) ראה רש"י ותוס' סוכה מא, סע"א.

מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משה שבדורנו - שזה מעין והכנה לבית המקדש השלישי, שאף הוא בית משולש²³: ביתי בית תפלה²⁴, בית תורה (מקום סנהדרין ליד לשכת הגזית²⁵), ובית גמילות חסדים (שנמשך ע"י) הקרבת הקרבנות²⁶.

ובבית המשולש גופא נמצאים כעת בהתוועדות יחדיו עם כמה עשיריות מישראל, "ברוב עם הדרת מלך"²⁷, אשר נוסף לזה שכל יהודי הוא בעה"ב על כל המציאות, ועאכו"כ על מציאותו הפרטית ועבודתו הפרטית ד"אדם כי יקייב - מכם קרבן לה"²⁸, "מכס" דוקא²⁹, ועל ידי זה ה"ה מקריב גם את כל עניני העולם (דצח"ס)³⁰ שכלולים בו³¹ (ובקרנבן³²) - ה"ז ביתך שאת וביתך עוז כאשר מתבטא הדבר באמצעות כו"כ עשיריות מישראל, שנמצאים באחדות, אשר האהבה ואחדות בין בני"י מבטלת סיבת הגלות³³,

23) נוסף על זה שביהמ"ק השלישי כולל בתוכו גם בית ראשון ובית שני, "אלה פקודי המשכן משכן", הב' מקדשות שנתמשכנו בשני חורבנין (פרש"י ר"פ פקודי) ויחזרו לע"ל (כפשוטו ענין המשכון).

24) ישע"י נו, ז.

25) ירושלמי מכות פ"ב ה"ו. מכילתא ס"פ יתרו. פרש"י ר"פ משפטים. מדות פ"ה מ"ד. סנהדרין פו, ב. (במשנה). רמב"ם הל' סנהדרין פ"ד ה"ב.

26) ראה בארוכה מכתב בין עשירי בשבט וט"ו בשבט תשמ"ז (התוועדות תשמ"ז ח"ב ע' 414 ואילך). שיחת ש"פ תרומה תשמ"ז. וש"נ.

27) משלי יד, כה.

28) ויקרא א, ב.

29) ראה לקו"ת ויקרא ב, ב ואילך. "היום יום" כ' אדר שני.

30) ראה תניא פ"ד (מג, ב).

31) ראה תניא פ"ח.

32) ראה טעמי המצוות (להאריז"ל) ר"פ ויקרא. ובכ"מ.

33) יומא ט, ב.

ובמילא – מתבטל המסובב (גלות), ותיכף ומיד ממש באה הגאולה.

ובפרט שנוסף לכך ה"ז זמן זכאי – שבת תשעה באב בזמן תפלת מנחה, כשנעשית התגברות חדשה ד(לידת ו)מזל משיח צדקנו, ונוסף לזה – בשנת ה'תשנ"א, ר"ת ה' תהי' שנת נפלאות אראנו, עד להנפלאות של הגאולה האמיתית והשלימה (שעליהם נאמר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"³⁴).

ומכל האמור מובן – שזמן זה ומקום זה ה"ה זמן ומקום הכי מסוגלים לביאת משיח צדקנו.

ובפשטות – שיהודי מאמין באמונה שלימה, שמשיח צדקנו, "מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כו"³⁵, ובתור "משיח ודאי" (עי"ז ש"עשה והצליח ובה נקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל"³⁶ – נכנס כעת ממש לבית הכנסת, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, הוא מוליך את כולם בתוך כלל ישראל לארץ הקודש, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש השלישי, וכאמור – תיכף ומיד ממש, ברגע זה ממש בשבת תשעה באב ה'תשנ"א, כך שעשירי במנחם-אב – עשירי יהי' קודש – נעשה קודש, נהפך ליום טוב ולששון ולשמחה,

ועאכו"כ אחד עשר במנחם-אב, שקשור עם "אחד עשר יום מחורב" (שבפרשתנו³⁷), בחי' אחד עשר דמתן תורה בהר סיני (חורב), הגילוי דבחי' כתר (עד פנימיות הכתר)³⁸, כפי

שתורה היא בשורשה למעלה מעלה, למעלה מהעשר ספירות, וביחד עם זה נמשך מזה בכל העשר ספירות (כך שישנו כבר "מהלך" מ"אחד עשר יום"), ובעבודת האדם – הענין דברכת התורה ("אשר נתן לנו את תורתו", תורתו של הקב"ה, "חמדה גנוזה"³⁹, עד כפי שאורייתא וקוב"ה כולא חד⁴⁰), שבא ונמשך אח"כ בפרטי עניני תורה שיהודי לומד (עם עשר כחות נפשו). ועד"ז ישנו הגילוי ביום אחד עשר בכל חודש⁴¹, ועאכו"כ בחודש מנחם אב – שקשור עם הגאולה (כנ"ל), ועם הגילוי ד"תורה חדשה מאתי תצא"⁴² – שלימות הגילוי ד"אחד עשר יום מחורב", בחי' אחד עשר שבתורה חדשה "מאתי", עצמותו ית', ובאופן של "תצא", המשכה בכל הדרגות שלמטה מזה.

ועאכו"כ שישנה הגאולה בהימים שלאחרי זה, יום שני – כפליים דויהי ערב ויהי בוקר, יום שלישי שהוכפל בו כי טוב⁴³, כפליים לתושי⁴⁴ (שתורה נקראת תושי⁴⁵), שכפל קשור עם גאולה⁴⁶, ויום רביעי (בן זוג דיום ראשון), ויום חמישי (בן זוג דיום שני), ויום ששי (בן זוג דיום שלישי),

ועאכו"כ יום הששי זה – חמשה עשר באב, כשקיימא סיהרא באשלמותא דכל חודש

(39) שבת פח, ב.

(40) זהר הובא בתניא פ"ד, רפכ"ג, וראה זהר ח"א כד, א. ח"ב ס, א. תקו"ז ת"ו (כא, ב). תכ"ד (סד, א). ועוד.

(41) ראה גם סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 389 ואילך.

(42) ישעי' נא, ד. ויק"ר פ"ג, ג.

(43) פרש"י בראשית א, ז.

(44) איוב יא, ו. שמור"ר פמ"ו.

(45) סנהדרין כו, ב. וראה אנה"ק סכ"ב.

(46) ראה יל"ש ר"פ לך. אוה"ת לך תערד, א. ד"ה לך לך

תרכ"ז. תר"ל. ועוד.

הוא הי' "רשכבה"ג⁴ – ולשם מה עליו לצאת עכשיו לרחוב ולעסוק בהפצת המעינות חוצה, מוטב שיעשה זאת צעיר שיש לו כחות ומרץ?

ד. אומרים לו – "אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו":

מה אתה מסתכל על ה"פאספאָרט" שלך ועל מספר שנותיך? – תביט מה יש אצלך בפנים! וכיון שהיום בבוקר כשהתעוררת הפכת להיות "ברי' חדשה"⁵, במילא עליך לעסוק מחדש בכל הענינים של תורה ומצוות, כולל בהפצת המעינות חוצה מחדש, ומה שעשית אתמול ושלשום כו' לא מספיק להיום.

כשם שבכל יום עליו לאכול מחדש ולא די לו במה שאכל אתמול, מאחר שהוא רעב היום, ובכל יום מבקש בתפלה את בקשת צרכיו ליום זה ואינו מסתמך על מה שאתמול התפלל וביקש את צרכיו לאתמול, עד שגם ביום השבת יכול להיות מעין בקשת צרכיו בברכה אחת (שאינה שבח והודאה) – כך גם בנוגע לענינים הרוחניים: כל יום בעת קומו משנתו הוא "ברי' חדשה", וצריך להיות אצלו "יין חדש", כלומר, עליו לעסוק בכל הענינים מחדש.

ה. טוען הוא: הרי בכל זאת הינו "ישן", כוחותיו נחלשים, ומהיכן יקח כח לעסוק בכל הענינים מחדש כפי שעשה זאת בהיותו צעיר?

אומרים לו – "וקוי ה' יחליפו כח"⁶: תחליף את כוחותיך עם כוחותיו של הקב"ה (כפי הפירוש שבזה בספרי מוסר), עי"ז שתתן את ה"כחי ועוצם ידי"⁷ שלך להקב"ה ותגיד לו שיתן לך את הכחות שלו, ובמילא, תוכל לעסוק כמו "חדש" בכל ענינים אלו!

ומה שזו סתירה (שאתה "ישן" ויש בך "חדש") – אזי כל היהדות מלאה בסתירות, החל מעצם קיומו של העם היהודי – כבשה אחת בין שבעים זאבים⁸, וכך גם ענין הפרנסה של כל יהודי, כידוע מה שאדמו"ר המהר"ש – שענינו "מלכתחילה אריבער" – אמר⁹, אשר פרנסתו של יהודי בזמן הזה היא כמו "מן" מהשמים, רק שזה התלבש בלבוש דק.

ו. עד"ז מובן בענינינו:

כיון שתובעים מכא"א להתחיל לעסוק בחי' אלול בחיות חדשה בכל עניני יהדות, כולל הפצת המעינות חוצה – בודאי יש לו את הכחות לכך, ובאם רק יתחיל לעסוק בזה, יראה שיפעל הרבה יותר מכפי שחשב לפעול.

וכפסק הרמב"ם¹⁰, שכל יהודי ע"י מעשה אחד, דיבור אחד או מחשבה אחת, יש בכחו להכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות ולהביא לו ולהם תשועה והצלה!

המושך בסוף עמוד 13

(4) ראש כל בני הגולה.
 (5) יל"ש תהלים רמז תשב. שו"ע אדה"ז ס"ו ס"א.
 (6) ישעי' מ, לא.
 (7) דברים ח, יז.
 (8) תנחומא תולדות ה. אסת"ר פ"י יא. פס"ר פ"ט ב.
 (9) סה"מ תרנ"א ע' קצו. ועוד. וראה בכ"ז שיחת ש"פ בחוקתי ה'תשמ"ו ("יחי המלך" תסז ע' 3 ואילך).
 (10) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

טענותיהם של "קנקן חדש" ו"ישן"

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

"אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו, יש קנקן חדש מלא ישן, וישן שאפילו חדש אין בו" (אבות ד, כ)

א. ההוראה בעבודה ממשנה זו:

כאשר מדברים עם אחד הצעיר בשנים שיעסוק בהפצת המעינות חוצה בשליחותו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר – ביכולתו לטעון שהוא "קנקן חדש", צעיר, ולא הי' בזמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר – במילא, מה טובעים ממנו ומה כבר יכול לעשות?

– תחילה עליו ללמוד את האל"ף-בית של חסידות, או אל"ף-בית כפשוטו, ובשביל התעסקות בהפצת המעינות מוטב שילכו ל"קנקן ישן" – אלו שהיו בזמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהם יעסקו בהפצת המעינות חוצה!

ב. אומרים לו – "אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו":

אל תסתכל על החיצוניות שאתה אדם צעיר, אלא על מה שנמצא בפנימיות – "יש קנקן חדש מלא ישן": כך – ה"קנקן חדש" – החדירו ("אריינגעשטעלט") את כל מעינות החסידות של נשיא דורנו וכל הרביים, זקניהם וזקני זקניהם, ובמילא, הנך "קנקן חדש מלא ישן": יש לך את המעלה של "ישן" – ענין התוקף, וביחד עם זה יש לך את המעלה של "חדש" – הלהט והמרץ שישנם דוקא אצל צעירים.

במילא, אצלך ישנם הכחות הגדולים ביותר לעסוק בהפצת המעינות חוצה – כיון שיש לך הן המעלה של "ישן" והן המעלה של "חדש".

וללא הבט על כך שהנך אדם צעיר, "חדש", צריך להיות אצלך הענין ד"חטוף ואכול חטוף ואישתי" – עליך לצאת ולעסוק בהפצת המעינות חוצה ביתר שאת וביתר עוז.

ג. כמו-כן, ישנה גם ההוראה ממשנה זו למבוגרים בשנים:

כאשר טובעים מיהודי מבוגר לעסוק בהפצת המעינות חוצה – ביכולתו לטעון שהוא כבר בבחי' "יין ישן":

כבר עברו 50-60 שנה מאז שלמד ב"תומכי תמימים", ובמילא הוא כבר "ישן": בעבר כבר פעל עם כל ה"שטורעם", ו"נתן מלחמו לדל" – הוא נתן מיינו לקידוש והבדלה, הן עבור העבודה דעשה טוב (קידוש), והן עבור העבודה דסור מרע (הבדלה), עד שהעמיד פירות ומושפעים, "ראו גידולים שגידלתי"³;

אב, וישראל דומין ומונין ללבנה⁴⁷, והם עתידים להתחדש כמותה⁴⁸.

ד. הגם ש"אני מאמין" ש"הנה זה (משיח) בא" ביום זה ממש (כנ"ל) – התורה מורה ליהודי, שעליו תמיד לעשות עבודתו כדבעי ובשלימות לפי מצבו בהוה, כולל – עשיית הכנות מתאימות, והכנה רבתי⁴⁹, לעניני הקדושה שעליו לעשות מחר ומחרתיים ולאחר זמן.

וכרגיל בהתוועדויות אלו וכיו"ב, לקבל החלטות טובות להוסיף בכל עניני תורה ומצוות, ובהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ונהוג להקדים ולהוסיף (לפני קבלת החלטות) – "אם ח"ו משיח יתעכב", כי "אחכה לו" שיבוא ביום זה ממש (כנ"ל), במילא מבהירים בזאת שהחלטות טובות (בשייכות עם העבודה בזמן הגלות) הם "אם ח"ו משיח יתעכב".

(47) סוכה כט, א. ב"ד פ"ו, ג. ועוד.
(48) נוסח ברכות קידוש לבנה.
(49) ראה ביצה ד, ב. ובכ"מ. וראה אנציקלופדי' תלמודית ערך הזמנה (א) ס"ג. וש"נ.

ובאמת, גם לאחר ביאת המשיח, ישאר ויהי' המשך מהתורה ועבודה (והחלטות טובות) בזמן הגלות, כידוע הביאור⁵⁰ במאחז"ל⁵¹ "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו", שההכנה והכלי להגילויים והעבודה בגן-עדן ועד"ז בהגאולה⁵², ה"ז על ידי "תלמודו בידו" בזמן הזה, שרובו קשור עם זמן ומקום הגלות, ועיי"ז "לוקחים" התורה בגן עדן ולע"ל (אע"פ שגן-עדן ועאכו"כ גאולה – ה"ה היפך הגלות). ועד"ז בנוגע לכללות העבודה בזמן הזה, אשר "תכלית השלימות הזה של ימות המשיח ותחיית המתים כו' תלוי במעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות"⁵³, עד ש"גאולה" נעשית דוקא ע"י העבודה לגלות את האל"ף דאלופו של עולם ב"גולה" (גלות), גאולה⁵⁴.

(50) ראה לקו"ת ואתחנן ו, ג. שה"ש כב, ד. ובכ"מ.
(51) פסחים נ, א. קה"ר פ"ט, ח.
(52) ראה לקו"ש ח"ד ע' 570 בהערה.
(53) תניא רפ"ז.
(54) ראה שיחת ש"פ אחו"ק וש"פ אמור שנה זו (התוועדויות תנש"א ח"ג ע' 177 ואילך; ע' 217 ואילך).

המדרש מוקדש לעילוי נשמת ר' יוסף ארי' לב בן משה באר ע"ה ולעילוי נשמת אשתו מרת חשא בת נטע אורי ע"ה זיסק י"ה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, באולה האמתית והשלימה ולזכות כל משפחת זיסק שיחיו – לברכות עד בלי די

(1) עירובין נד, א.
(2) משלי כב, ט. זח"ג קל, א.
(3) ע"פ ל' הגמרא – כתובות מה, א.

משיח צדקנו ממתין לפעולה שלו

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הכריז – בשעתו אז – "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"¹, והודיע, שכבר נסתיימה כל העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח הכפתורים"², ו"עמדו הכן כולכם"³ לקבלת פני משיח צדקנו. ועאכו"כ לאחרי שעברו כמה עשרות שנים מאז הכרזה זו.

ובמילא, דבר ברור הוא שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות, ודור הראשון של הגאולה – דוגמת הדור שנכנס לארץ לאחרי חמשה עשר באב שבו "כלו מתי מדבר", ואז נעשו "כולם שלמים ועומדים להכנס לארץ... מאותן שכתוב בהן (בפרשתנו) חיים כולכם היום"⁵.

ולכן, בעמדנו בסמיכות ממש לחמשה עשר באב, שבו מודגש ביותר שנמצאים בסיום הגלות ד"מדבר העמים"⁶, ו"עומדים להכנס לארץ", באופן של גאולה נצחית שאין אחרי' גלות – צריכה להיות הדגשה והוספה מיוחדת בכל הקשור לקירוב הגאולה⁷, כולל ובמיוחד – הצפי"⁸, הבקשה והתפלה על הגאולה (ע"ד ובדוגמת תפלת משה, **תקט"ו תפלות**, כדי לפעול הכניסה לארץ באופן של גאולה נצחית).

על כאו"א לעשות חשבון צדק בנפשו: מה עשה עד עתה לקירוב הגאולה!?!...

ובפרט ע"י ההתבוננות שמשיח צדקנו עומד ומצפה בקוצר רוח לגאול את ישראל (כמובן מדברי הגמרא⁹ שאינו מתיר שני נגעים ביחד שלא יתעכב כדי קשירת שני נגעים, כמוזכר לעיל¹⁰) – לאחרי שכאו"א ישלים את התלוי בו להחיש את ביאת המשיח, ומכיון שמשיח צדקנו בכבודו ובעצמו עומד וממתין לפעולה שלו, הרי מובן גודל האחריות המוטלת עליו, ביחד עם גודל הזכות כו', שלכן, כשיבוא משיח צדקנו בקרוב ממש, **יודה לכאו"א** על פעולתו להחיש ביאתו, לא רק הודי' בלבד, אלא יוסיף ויתן מעניניו, הן ענינים רוחניים, החל מלימוד התורה, "תורה חדשה מאתי תצא"¹¹, והן ענינים גשמיים, ש"הטובה תהי' מושפעת הרבה וכל המעדנים מצויין כעפר"¹².

(משיחות ש"פ ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז מנ"א ה'תשמ"ח - מוגה)

הדגשה מיוחדת על ההוספה בלימוד התורה בעניני הגאולה

כיון שנמצאים על סף הגאולה האמיתית והשלימה שבה יהיו כל הענינים באופן של בלי גבול – צריכה להיות ה"טעימה" (בערב שבת, ש"טוב לטעום **מכל** תבשיל ותבשיל"¹) מהבלי גבול והגאולה, ע"י ההוספה בעניני התומ"צ באופן שלמעלה ממדידה והגבלה.

ובפרטיות יותר – הוספה בלימוד התורה ("מוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה"), הן נגלה דתורה והן פנימיות התורה, כולל לימוד עין יעקב, אגדה שבתורה, ש"רוב סודות התורה גנוזין בה"², ועוד ועיקר, לימוד פנימיות התורה, כדברי האריז"ל (שיום ההילולא שלו בחמשה במנ"א) ש"בדורות אלו האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה"³, ובמיוחד לאחרי שנתבארה בתורת החסידות באופן ששייך להבנה והשגה דכאו"א מישראל.

והדגשה מיוחדת על ההוספה בלימוד התורה בעניני **הגאולה** – הן בנגלה דתורה, ובפרט בספרו של הרמב"ם⁴ שכולל גם ההלכות ששייכות לזמן הגאולה, כמו הלכות בית הבחירה (שלמדום זה-עתה בימי בין המצרים), וכן הלכות מלכים ומלחמותיהם ומלך המשיח⁵, והן בפנימיות התורה, שנוסף לכן שכללות הלימוד דפנימיות התורה מקרב את הגאולה, "בהאי חיבורא דילך (תורתו של רשב"י)... יפקון בי' מן גלותא ברחמי"⁶, יש יעילוי מיוחד בלימוד החלקים דפנימיות התורה שמבארים עניני הגאולה.

ומה טוב – שלימוד זה יהי' באופן ד"עשרה (ציבור) שיושבים (בהתיישבות וקביעות) ועוסקים (באופן של "עסק") בתורה"⁷, כהוראה ד"דבר משנה" שלומדים בפרקי אבות דשבת זה – פרק שלישי, שגם רומז לגאולה השלישית וביהמ"ק השלישי, שעל ידם נעשית הנחמה בכפלים על בית ראשון ובית שני.

(משיחות ש"פ ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז מנחם-אב ה'תנש"א - מוגה)

1) שו"ע אדה"ז או"ח סו"ס רנ.	סיום ספר יד (החזקה) כולו, – ולהעיר, שהתחלת הלימוד דספר שופטים (נעוץ סופן בתחלתו) הוא בסמיכות לראש השנה, סיום וחותרם ה"שבע דנחמתא", שהתחלתם בשבת נחמו.
2) תניא אגה"ק סכ"ג.	6) חז"ג קכד, ב – ברע"מ. הובא ונת' באגה"ק שם.
3) שם סכ"ז (קמב, ב).	7) אבות פ"ג מ"ו.
4) נוסף על לימוד השיעורים היומיים (וראה גם הערה הבאה...).	
5) בסיום וחותרם ספר שופטים (ספר הי"ד, שהוא	

1) "הקריאה והקדושה" תש"א-ב.	8) כפס"ד הרמב"ם (הל' מלכים רפ"א) "כל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח), או מי שאינו מחכה לביאתו , לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו כו". ו"ל שטעם החיוב (לא רק להאמין בו, אלא גם) לחכות לביאתו – אף שצפי' ונגעויעים לדבר הנכסף מביאים לידי רגש של צער כו' – כדי שיתפלל יותר ויבקש על ביאתו, ועי"ז יחיש ביאתו בפועל ממש.
2) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.	9) סנהדרין צח, א.
3) א"ג"ק שלו ח"ד ריש ע' רעט. ושי"ג.	10) קונטרס משיחות ש"פ דברים ס"ט.
4) ד, ד.	11) ישע"י נא, ד. ויק"ד פ"ג, ג.
5) פרש"י חוקת כ, כב.	12) רמב"ם סיום וחותרם הל' מלכים (וספרו בכלל).
6) יחזקאל כ, לה. וראה בחיי ר"פ מסעי. ועוד. לקו"ת ר"פ מסעי. ובכ"מ.	
7) וכפס"ד הרמב"ם (הל' תשובה פ"ג ה"ד) שע"י "מצוה אחת" (במעשה, בדיבור או במחשבה) "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".	

המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת **רוזה** בת ר' **יצחק מאיר** ע"ה **מיידנצ'יק**
 נלב"ע ביום ו', עש"ק פ' ויגש – אחר חצות היום – ו' טבת ה'תשס"ב
 יה"ר שיקוים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש